

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ДЕСТРУКТИВНИХ ВПЛИВІВ ЯК НАПРЯМ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Неможливо не погодитись з тим, що інформація в сучасному світі стає стратегічним ресурсом на рівні з енергією чи корисними копалинами. За ступенем споживання цього стратегічного ресурсу нині у світі оцінюється ступінь розвинутої країни, її економічний та політичний потенціал [4]. Саме тому формування чіткої інформаційної політики (далі – ІП) є першочерговим завданням юридичної науки. В сучасній науковій доктрині існують поняття «інформаційна політика держави» та «державна політика розвитку інформаційного суспільства», які можуть помилково ототожнюватися. Зазначимо, що друге є інтеграційною частиною першого, оскільки включає в себе лише напрями формування нових підходів до реалізації прав у ІС, в той час як ІП держави охоплює цілий комплекс заходів, у тому числі безпекових.

Розглядаючи явище новацій у праві Матвеева Л.Г. зазначає: «неминучою є юридизація електронних соціальних відносин, навіть ширше – поведінки в кіберпросторі або віртуальної правової поведінки» [7, с. 29]. Механізм реалізації державної політики повинен бути спрямованим на досягнення конкретних цілей (розв'язання соціальних суперечностей) шляхом впливу на конкретні фактори (елементи управління та їхні зв'язки) [5]. Зараз Україні вкрай потрібна науково обґрунтована та дієва загальнонаціональна ІП. Довгострокова стратегічна мета цієї політики – формування в Україні відкритого ІС шляхом ефективного забезпечення інформаційної безпеки (далі – ІБ) на внутрішньодержавному й

міжнародному рівнях [3, с. 126]. Соснін О.В. тісно пов'язує ІІ з процесом інформатизації як глобальним процесом, який впливає на більшість сфер суспільної діяльності [13, с. 35-38].

Загалом, під «політикою» розуміють «сферу взаємовідносин різних соціальних груп та індивідів з приводу використання інститутів публічної влади задля реалізації своїх суспільно значущих інтересів та потреб» [9, с. 6]. Почепцов Г.Г. акцентує увагу на тому, що з усіх аспектів ІІ особливої уваги варто приділяти ІБ [11, с. 12]. Набруско В.І. зазначає, що державна ІІ – це передовсім національна інформаційна самодостатність і можливість реагувати мобільно й наступально як на внутрішні соціально-економічні виклики, так і на різного характеру зовнішні загрози [2]. Також її розглядають як сукупність основних напрямів і способів діяльності держави з одержання, використання, поширення та зберігання інформації [12, с. 36]. Державна ІІ – це регулююча діяльність органів державної влади, спрямована на розвиток інформаційної сфери суспільства, яка охоплює всю сукупність виробництва і відносин пов'язаних зі створенням, зберіганням, розповсюдженням, передачею інформації у всіх її видах та всіма засобами масової інформації [6, с. 7].

Виноградова Г.В., розкриваючи зміст державної ІІ, розглядає її як сукупність напрямів і способів діяльності держави з одержання, використання, поширення та зберігання інформації [1, с. 18]. Однак зараз більш доречно розглядати ІІ як сукупність намірів і засобів її реалізації, звертаючи увагу й на інші об'єкти необхідної охорони в інформаційній сфері, окрім інформації як такої. В даному випадку доречно зауважити на потребі управління інформаційною сферою життєдіяльності суспільства та процесів, що в ньому відбуваються з точки зору захисту суспільної та індивідуальної свідомості. Зокрема, Пашкова В.С. підкреслює, що політичне управління інформаційною сферою впливає на шляхи, якими

окрема особа і суспільство в цілому робить політичний, економічний та соціальний вибір [8, с. 4].

Отже, національна інформаційна політика – це стратегічний напрям, що проявляється при використанні інститутів публічної влади, спрямований на забезпечення та розвиток інформаційної сфери суспільних відносин, становлення ІС та пов'язаний, зокрема, із будь-якими діями щодо конкретних відомостей при застосуванні всіх можливих способів та засобів, а також забезпечення безпекового аспекту існування та взаємодії людини, суспільства та держави в процесі реалізації їх значущих інформаційних інтересів та потреб.

Період після Євромайдану ознаменувався серйозними зрушеннями в сфері ІІ, зокрема щодо діяльності Міністерства інформаційної політики України у сфері забезпечення інформаційного суверенітету нашої держави та поширення суспільно важливої інформації, про що йдеться у однойменному Положенні [10]. Зазначимо, що існувала серйозна критика з приводу формування даного органу з боку представника ОБСЄ з питань свободи ЗМІ Дуньї Міятович. Вона зазначала, що дана ініціатива є загрозою свободі медіа в Україні. Однак, як показує аналіз щомісячних звітів Міністерства, його діяльність покликана реалізовувати фактичну протидію зовнішній пропаганді та відповідні законодавчі ініціативи, а не ініціювати утиски діяльності медіа.

Отже, потребою сьогодення є формування ІІ з урахування специфіки суспільних та національних інтересів, дотримання балансу між ними, особливо у сфері гарантування та забезпечення ІБ людини. Взаємна узгодженість заходів інформаційно-правового забезпечення та захисту є запорукою успішної ІІ, яка має врахувати всі аспекти розвитку ІС, особливо з огляду на його динамічність.

Література

1. Виноградова Г. В. Правове регулювання інформаційних відносин в Україні. – К.: Видавництво «Юстиніан», 2006. – 176 с.
2. Віктор Набруско: Парадокси та реалії національного інформаційного поля [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.telekritika.ua/daidzhest/2012-04-15/71231>. – Заголовок з екрана.
3. Дзьобань О.П., Пилипчук В.Г. Інформаційне насильство та безпека: світоглядно-правові аспекти: Монографія / За заг. ред. проф. В.Г. Пилипчука. – Харків.: Майдан, 2011. – 244 с.
4. Іванченко Ю.М. Сутність, головні напрями та способи державної інформаційної політики в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.academy.gov.ua/ej/ej2/txts/philo/05ijmiru.pdf>. – Заголовок з екрана.
5. Ільченко Н. М. Деякі аспекти формування механізму реалізації державної політики України в галузі засобів масової інформації / Н. М. Ільченко // Державне будівництво [Електронний ресурс]. – 2007. – № 2. – Режим доступу: www.kbuara.kharkov.ua/e-book. – Заголовок з екрана.
6. Конах В.К. Національний інформаційний простір України: проблеми формування та державного регулювання / Конах В.К. / Аналітична доповідь. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.niss.gov.ua/public/File/2013_table/1119_dop.pdf. – Заголовок з екрана.
7. Матвеева Л.Г. Новація як вияв транзитивності у праві / Л.Г. Матвеева // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія Юридичні науки. – 2015. – Том 1. – Вип. 1. – С. 27-30.
8. Пашкова В. С. Інформаційна політика і бібліотека // Бібліотека і влада. Збірник статей до Міжнародної науково-практичної конференції. – К., 2000. – С. 4-16.

9. Політологія: Посібник для студентів вищих навчальних закладів / За ред. О. В. Бабкіної. – К.: Видавничий центр «Академія», 1998. – с. 369.

10. Положення про Міністерство інформаційної політики України. Затверджено постановою Кабінету Міністрів України № 2 від 14 січня 2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://mip.gov.ua/documents/7.html>. – Заголовок з екрана.

11. Почепцов Г.Г., Чукут С.А. Інформаційна політика: Навч. посіб. – К.: Знання, 2006. – 663 с.

12. Синєокий О. В. Інформаційне право України та електронне право високих технологій [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.nbuv.gov.ua/books/2010/10sovipu.pdf – Назва з екрана.

13. Соснін О. В. Проблеми державного управління системою національних інформаційних ресурсів з наукового потенціалу України: Монографія. – К.: Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2003. – 572 с.

-----***-----

*Д. В. Іванов,
аспірант Міжрегіональної
Академії управління персоналом*

ШЛЯХ ДО СУСПІЛЬСТВА ЗНАНЬ: РОЛЬ СУСПІЛЬНОГО ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ У ПИТАННІ СУСПІЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Принцип свободи інформації породив різного роду явища, що стимулюють суспільний поступ, розвиток людини та її колосальний вклад у власний економічний добробут, а також добробут держави, капіталу інших.

Мотивація людини працювати, йти вперед, не шкодуючи свого здоров'я та вітальної енергії, має своїм джерелом не тільки потребу самореалізації, бажання забезпечити своєму потомству високі стандарти життя, але й міфи.